

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Boghiu Alexandru, prin care solicită casarea sentința Judecătoriei Orhei /sediul Telenești/din 28 martie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Boghiu Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.08.2016 – 28.03.2017 (prima instanță);
2. 02.05.2017 – 05.12.2017 (instanța de apel);
3. 22.02.2018 – 16.05.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei /sediul Telenești/din 28 martie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Boghiu Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material și moral înaintată de partea vătămată XXXXX și reprezentantul legal al părții vătămate Corman Nadejda în interesele minorului XXXXX a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Boghiu Alexandru la 21 mai 2016, în jurul orei 18⁰⁰, în localitatea XXXXX, raionul Telenești, conducând automobilul de modelul „SEAT INCA”, cu n/î XXXXX, fără a deține permis de conducere mijloace de transport și în stare de ebrietate produsă de alcool, cu o concentrație ce alcool în vaporii de aer expirat de 2.9 mg/l și cu concentrația de alcool în sânge de 1,79 gr intenționând să vireze la dreapta de pe drum secundar, pe traseul Telenești – XXXXX 28S- 39.3, ignorând în mod vădit

prevederile cap. II pct. 10 alin.2 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că, persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede și, la cerere: lucrătorului de poliție, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus: pct.14 lit. a) care stipulează că, conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice; pct. 42 alin.(3) care stipulează că, pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi de circulație într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului, destinată circulației în sens opus; Cap. IV pct. 45 alin.(1) lit. a),b),c) și d), care stipulează că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, ca urmare nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și s-a tamponat cu partea din față a automobilului într-o motoretă de modelul „ALPHA”, condusă regulamentar de către minorul XXXXX. În urma impactului, conducătorul motoretei de modelul „ALPHA”, minorul XXXXX, s-a ales potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 80 „D” din 15.06.2016, cu leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă fractura de os metatarsian V și plantei stângi, plagă pe cap, excoriații pe picior, iar pasagerul minor XXXXX, care se afla pe motoretă, s-a ales potrivit raportului de expertiza medico-legală nr. 81 „D” din 15.06.2016, cu leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de: fractura maleolei laterale stângi, fractura oaselor metatarsiene II-IV regiunea bazală picior stâng.

Astfel, prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului conform prevederilor art. 264 alin. (2) Cod penal – *„încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.”*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Telenești – Zmuncilă Petru, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 2 și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, a admite acțiunile civile și a încasa de la inculpat în folosul reprezentantului legal al părții vătămate minore Corman Nadejda, prejudiciul material în sumă de 8200 lei și prejudiciul moral în sumă de 500 lei și în folosul părții vătămate XXXXX prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, invocând că pedeapsa este prea blândă, prima instanță nu a ținut cont de trecutul penal al inculpatului și comportamentul acestuia în cadrul desfășurării procesului penal, vinovatul a comis infracțiunea în

stare de ebrietate produsă de alcool și anume în mod conștient acesta a servit băuturi alcoolice înainte de a urca la volanul automobilului, pe parcursul urmăririi penale și până la finisarea examinării cauzei în instanța de judecată, inculpatul nu a întreprins nici o măsură de a achita părților vătămate prejudiciul material și moral cauzat în urma infracțiunii, pe când în urma infracțiunii comise de către el leziuni corporale medii au fost cauzate la 2 persoane minore, inculpatul este cu antecedente penale nestinse, acesta fiind anterior condamnat prin sentința Judecătorei Telenești din 24.04.2013 pe art. 201¹ alin. (3) lit. a) din Codul penal la 3 ani 4 luni închisoare penitenciar tip închis, fiind eliberat din penitenciar la 28.01.2016.

A indicat că, reieșind din situația că acesta a comis fapta la puțin timp după eliberarea din penitenciar, demonstrează că inculpatul nu are aptitudinea de a se corecta.

A mai indicat că, prima instanță eronat a admis în principiu acțiunea civilă, or, partea vătămată minoră XXXXX prin intermediul reprezentantului său legal a înaintat o acțiune civilă în care a invocat care este quantumul prejudiciului material și moral, în ce constă și prin ce se probează acesta și care urma a fi încasat de la inculpat, iar partea vătămată XXXXX a solicitat încasarea doar a prejudiciului moral, care la fel urma a fi încasat nefiind necesară în speță probarea quantumului prejudiciului moral solicitat prin careva probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care lui Bogiu Alexandru recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa de 2 ani și 8 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate Corman Nadejda în interesele minorului XXXXX și de partea vătămată XXXXX, dispunându-se încasarea din contul inculpatului în folosul reprezentantului legal al părții vătămate Corman Nadejda suma de 8 200 lei prejudiciu material și suma de 500 lei prejudiciu moral, și în folosul lui XXXXX prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a conchis că inculpatul a comis infracțiunea încriminată însă incorect a concluzionat despre oportunitatea aplicării în privința lui Bogiu Alexandru a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fiind eronată concluzia cu privire la iraționalitatea executării de către inculpat a pedepsei sub formă de închisoare, nefiind luate în considerație și apreciate în mod cuvenit împrejurările cazului și personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a indicat că la numirea mărimii și felului pedepsei, prima instanță n-a dat apreciere justă și n-a ținut cont de circumstanțele cauzei, urmările

infracțiunii, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform prevederilor art.16 Cod penal se atribuie la categoria celor mai puțin grave, comisă în stare de ebrietate cu grad avansat și soldată cu cauzarea de leziuni corporale părților vătămate minore, de personalitatea inculpatului care este cu antecedente penale nestinse, acesta fiind anterior condamnat prin sentința Judecătorei Telenești din 24.04.2013 pe art. 201¹ alin. (3) lit. a) din Codul penal la 3 ani 4 luni închisoare penitenciar tip închis, fiind eliberat din penitenciar la 28.01.2016 (f.d.79), nu este angajat în câmpul muncii, de comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii, nu a întreprins nici o măsură de a achita părților vătămate prejudiciul material și moral cauzat în urma infracțiunii, de consecințele infracțiunii, s-a eschivat de la prezentarea în instanța de apel, astfel, ținând cont de gravitatea și consecințele survenite, măsura de pedeapsa aplicată de prima instanță nu este adecvată faptei și pericolului social al acesteia, pedeapsa aplicată fiind prea blândă și în consecință ilegală, inechitabilă și nejustificată.

La fel, instanța de apel a mai indicat că, potrivit materialelor cauzei rezultă, că în urma accidentului rutier părților vătămate li s-au cauzat suferințe fizice și psihice de care este responsabil inculpatul, ținând cont de gradul de vinovăție și suferințele cauzate instanța de apel le consideră întemeiate cerințele părților vătămate, considerând că sumele solicitate sunt echitabile în raport cu cele comise, cu suferințele psihice a părților vătămate în legătură cu infracțiunea comisă, urmează a fi încasată, suma solicitată de partea vătămată Coman Nadejda în mărime de 7 700 lei costul motoretei și 500 lei pentru tratament, iar în total suma de 8 200 lei cu titlu de prejudiciu material, care se confirmă prin materialele cauzei (f.d.17), și în beneficiul lui XXXXX prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Boghiu Alexandru, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea sentinței și a deciziei cu transmiterea cauzei la rejudecare, invocând:

- nu a fost citat, deși a lăsat datele sale de contact și a tatălui său;
- în prima instanță a dat declarații false, acum vrea să spună adevărul;
- este de acord să răspundă pentru declarații false dar nu pentru ce nu a săvârșit;

6. La recursul ordinar declarat de inculpat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că atât prima instanță cât și instanța de apel au constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect au stabilit pedeapsa.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea recursului în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal reține că, inculpatul în textul recursului nu indică expres temeiul conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală însă pledează asupra faptului ca instanța de recurs să dispună rejudecarea de către instanța de apel a cauzei, din motiv că nu a fost citat în instanțele de judecată, temei ce se raportează la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală – „cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei, se constată că inculpatul a fost citat în prima instanță (f.d. 131), a fost dispusă aducerea silită (f.d. 140 – 141, 159, 167), a fost anunțat în căutare (f.d. 146), s-a obligat să nu părăsească localitatea și să se prezinte la ședința din 23.11.2016 (f.d. 149), a fost înștiințat despre ședințele ulterioare fapt constatat prin recipisele (f.d. 152, 154, 170), din motivul că inculpatul nu se prezenta în ședințele de judecată, ultimului prin încheierea (f.d. 172 – 173) din 22 februarie 2017 i s-a schimbat măsura preventivă – obligațiunea de nepărăsire a localității cu arestul pe un termen de 30 de zile, în instanța de apel a fost citat (f.d. 212, 223) și a fost anunțat în căutare (f.d. 235 – 236).

Referitor la temeiul invocat precum că în prima instanță a dat declarații false și acum dorește să spună adevărul, Colegiul penal menționează că în prima instanță inculpatul a înaintat o cerere (f.d. 182) a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în atare circumstanțe, inculpatul nu poate contesta vinovăția sa, el având posibilitatea de a exercita calea de atac numai sub aspectul individualizării pedepsei și erorilor de procedură.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Boghiu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Boghiu Alexandru XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin